— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3 SOMMEREN 1981 13. ÅRG.

ET 40-ÅRS MINNE.

(Ved Landøystevnet 14/6-81).

Det var i begynnelsen av juni 1941, det kom en ordre fra tyskerne at hele Skjernøya, med både folk og dyr, måtte evakueres da øya skulle brukes til militærøvelse.
Vi fikk 5 dager å gjøre oss klar på. Første tanken var, hvor skulle vi gjøre av oss? Hele øya var vel på ca. 200 mennesker, og da hadde hver husstand 1 og 2 kyr hver. Etter en del om og men dro våre fedre til Landøy for å spørre om husrom. Og den gjestfrihet og vennlighet de ble møtt med i hvert eneste hus, kan vi bare takke dem for. Hjemmene ble åpnet fra kjeller til loft. Tror ikke der var et hus som ikke hadde flyktninger (for det var jo det vi var).
Så kom dagen, tirsdag 14. juni. "Flødebøtta" var god å ha. Paulus, Åmoth og German var i sving fra tidlig til sent, og vi pakket ned i sjekter, prammer og alt som kunne flyte. Mauritz Jenssen, som den gang var bestyrer av Krambua, fikk avtalt med Astor Langfelt om en nedlagt butikk som han eide. Nå kunne Mauritz flytte med seg butikken. Det var et svært arbeide. Der ble lastet ombord i "Flødebøtta" med sekker, kasser og kartonger. Det ble greit for oss som fikk Krambua så nær, og Landøy-folk syntes også det var godt å få en butikk til øya igjen. Vi hørte jo at det kunne ta tid før vi kom hjem igjen, og det var heller ikke så sikkert at det ble noen hjem å komme til. Så folk ville jo gjerne ta med det de mest trengte.

Vi bandt båtene på slep i rad og rekke med "Flødebøtta". Den var jo også søkklasta. Ja, det var mange episoder, de fleste muntre,

så det gikk bedre enn ventet. Det var jo alvor nok med krig og evakuering. Der var også mange eldre, enslige mennesker som måtte ha hjelp, og de var så takknemmelige for hver minste ting som ble gjort for dem.
Alle kyrene fikk også "tak over hodet", det kunne være opptil 5-6 stk. i ett fjøs. Det var ikke noro å være først i fjøset om morgenen da. Det var gjerne Antonie som var den første der hvor vi hadde våre dyr. Alt gikk med godt humør. Det er fint å tenke på hvor sammensveiset vi ble, både unge og eldre. Dyrene fikk vi lov til å slippe på beite i Landøy-heiene, men etter 3 uker var det ikke mere mat igjen. Så ble det konferert med tyskerne om vi kunne benytte Rosnes-skauen, og det fikk vi lov til dersom vi var borte fra øya før kl. 6 om morgenen og ikke kom igjen før kl. 6 om kvelden. Vi godtok jo det, og kl. 4 hver morgen startet vi fra Landøy med melkespanna. Det var ca. 30 kyr i Rosnes-skauen så vi var mange som dro avsted for å melke. Det ble noen fine morgenturer, for det var for det meste fint vær, og jeg må nevne igjen, folk var alltid i godlag. Når vi møtte hverandre på Landøyveien måtte vi jo spørre: "Hvor bor dere?" "Jo, kom å se hvor koselig vi har det". Alle, stort sett, var fornøyd. Må nevne Rasmus Rosnes. Han sa: "Vi har fått det så godt som noen, vi bor i Vår Herres hus". De bodde på bedehuset.

Vi som var helt unge dengang så nok ikke alvoret i alt dette, slik som de voksne og eldre. Vi var blitt en stor ungdomsflokk med alle fastboende og alle evakuerte, så vi hadde det greit. -- Nå var det ikke bare på Landøy de tok i mot folk. Der var flere familier på Udøy og en stor del på Skogsøy og Ås, og ellers reiste folk til familier både i Bjelland, Konsmo, Vrå og andre steder.
Så begynte høyinga. Det ble å konferere med tyskerne igjen. Høyet kunne jo ikke stå å visne ned på Skjernøya, da ville det nok blitt dårlig med vinterfor til dyrene. Jo, vi kunne få høye, hver lørdags ettermiddag og hele søndagen fikk vi være på øya. Vi måtte ikke overnatte der, vi kunne ikke komme inn i husene da alle dører var forseglet, og dem måtte vi ikke bryte. Etter hvert ble vi mer modige. Folk tok ut et vindu og krøp inn. Det ble en stri tid. Folk satte opp hesjer som de hengte høyet på til neste søndag. Så fikk vi reddet det meste på den måten.
Tiden gikk, vi hadde lite å gjøre. Mannfolkene var ute og fisket, de måtte jo forsøke å tjene litt penger. Husker ikke riktig om det ble noen fortjeneste.
En dag kom Eugen Walvik og sa at han hadde talt med sokneprest Sundby. Nå ville de lage til gudstjeneste ute i friluft. Dette var et nytt innslag, og vi gledet oss. På et jorde ved bedehuset ble det stelt i stand. Vi unge var med og hjalp til. Ut med talerstol, orgel og benker. Nå var det bare godt vær vi ønsket, og det fikk vi. Søndags formiddag var folk på beina. Vi "blåste" i høyinga, nå skulle vi til "kirke". Sundby kom i prestekjole, noe så høytidelig har vi skjelden opplevd. Eugen spilte og hele Landøy og Skjernøy sang seg sammen: "Du vår med lyse dager, med lengting liv og song. Du spår at Gud oss lagar, ein betre vår ein gong". Det var folk fra naboøyene også. Tror ikke det var mange som satt hjemme fra kirken den søndags formiddagen. Dette var noe vi husket lenge.

Det gikk en vond syke over øya. Folk lå mest til sengs i hvert hus, høy feber og hodeverk. Det ble sagt senere at det var para-tyfus, men bortsett fra den sykeperioden hadde folk det bra.
En dag kom det igjen ordre fra tyskerne. Landøy måtte evakueres, (de skulle visst drive øvelse der også). Det var bare for en dag, så vi kunne ta med oss mat for dagen, ikke noe annet. Så dro vi avsted med "Flødebøtta" igjen. Otto Udø hadde også skøyte så det ble

til s. 6

SKJERNØYPOSTEN

Redaktör: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr. Skjernöy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5 42 53 68.
Kontakt i U.S.A.
Mrs. Elinor Kristiansen.
Adr. 853 - 58st.
Brooklyn N.Y. 11220
Abonnementspris pr. år kr. 10,-
U.S.A. $ 2.-

LITT FISKEPRAT

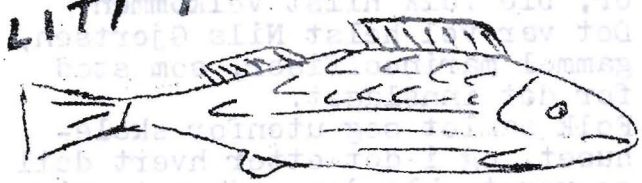

Vi har sommeren bak oss, en sommer som var heller kjølig og vindig, med få stille fine dager på sjøen.
I fiskeriene er det helst makrellen som dominerer, med gode fangster på drivgarn. "Merceno" av Dyrstad hadde ca. 70 tonn, mens noen av skøytene fra Langenes og Flekkerøy, som han mannskap her fra øya, har over 100 tonn.
På rigle og dorg har det vært lett å få steigefisk, både av makrell og torsk. Makrellen kom også til land noe tidligere enn de siste par årene, så feriefolk skulle ikke ha hatt noen problemer med å skaffe seg middagsmat.
De som har dorget oppe under land har enkelte dager fått fangster på opp til 600 kg.
5 båter fra øya har kjørt 6 timer ut til Revet med dorg og de har tatt fangster på 2000 kg. på dagen. Men nordvesten har begrenset fisket mye der ute, så det er ikke blitt så mange turene av det.
De første snurpenot-fangstene er tatt, og 3500 kg er beste kast til denne tid. De 3 notbåtene har 10 - 15 tonn makrell hver opp til nå - 25. august.
Et gledelig tegn er at det i år er en god del pir i fangstene. Den har ikke vist seg her ved land på mange år. Den er rene delikatessen når den blir fyllt med persille og godt stekt - nam, nam.
Makrell, ål og krabbe er det som fiskes nå. Ålen og krabben er det helst pensjonister og de helt unge guttene som driver med. Og det blir jo en ekstra skilling i en tid da alt er så dyrt. Ålen betales med 18 til 28 kr. pr. kg. etter størrelse, mens krabben, som i år har vært ganske bra, går for 2-3 kr. pr. stk.
Ellers hadde Harald Liseth, med skøyta "Røringen" i vår noen gode turer på Revet etter sei og torsk, med fangster fra 8 - 12 tonn.
Når dette skrives er makrellfisket fremdeles i full gang, så vi håper å komme tilbake med gode fangstmeldinger i neste nr. av Skjernøyposten.

TUREN TIL LANDØY.

På dagen 14. juni var det 40 år siden evakueringen til Landøy. Skjernøy Ungdomsfor. ville i den anledning arrangere tur dit ned for å minnes begivenheten og alt som skjedde den sommeren. Også Landøyfolk, fra mange kanter, hadde dradd hjem til sin øy, for sammen med oss å minnes denne sommeren. Dessverre var været utrygt på formiddagen, og turen ble derfor avlyst. Men alle hadde ikke fått dette bud og mange satt klare med nistekurvene ferdige. Og da været ble fint over middag, bestemte likevel mange seg for å dra nedover, Ja, en stor skare av både båter og folk, kanskje nesten like mange som

til s. 4

Oppstarten etter sommerferien skjer søndag 30. aug. med familiefest kl. 15.30, og vi håper på fullsatt storesal. I fjor hadde vi en liknende fest som samlet mye folk.
Det var tur til Landøy søndag, 14. juni, som et 40-års minne fra den gang Skjernøyfolk evakuerte dertil. (Nærmere omtalt annet sted). Ellers vil vi nevne fisketuren 15. juli som var meget godt besøkt av folk og båter. Prost Stensager, som nå i flere år har fulgt oss på disse turene, var også i år med som taler. I år ble det også premie på ham, først for mest fisk og så for den største fisken.
Søndag 23. aug. hadde vi besøk av Lund Kristelige Juniorkorps fra Kr.sand. Korpset marsjerte fra kapellet til Ytre Farestad og tilbake til kapellet og spilte flere nummer. Været var nydelig.
Av programmet videre utover høsten kan nevnes: Kvinnemøte torsdag 3. sept. Festlig samvær 25. sept. Aksjonsuke, som alle menigheter i presteggjeldet skal ha samtidig fra 6. - 11. okt. Her på Skjernøy skal Jan Duvallen tale.
Ellers er det krabbefest fredag 16. okt. og ledermøte på Agderstrand lørdag 17. oktober.
Vesterøyas Kvinnef. har utlodning fredag 23. okt. og Østerøyas lørdag 21. nov. Igjen blir det kameratslig samvær fredag 6. nov. og samme helg er det bibelhelg i Mandal bedehus. Fra 10. til 12. nov. er det 3 møter ved Oddvar Tveito. Fredag 18. nov. er det grautfest, og julefestene er som vanlig 28. og 29. des. Programmene er under trykking og er snart klare.
Måtte også denne høsten bli til velsignelse i vår forening, og at besøks- og medlemstallet måtte øke.

Turen til Landøy.

hin dag for 40 år siden, stevnet nedover mot Landøy. Det var dog den forskjell at i dag var båtene flaggsmykket og folk i feststemning. Og med salutt og stor flagging, både langs Landøy-vegen og på alle flaggstenger, ble folk hilst velkommen.
Det var vel helst Nils Gjertsen, gammel marineoffiser, som stod for det innslaget.
Folk samlet seg utenfor skolehuset, og i det etter hvert deilige været, ble den medbragte niste fortært. Praten gikk livlig og bekjentskap frisket opp.
En beretning fra evakueringen, skrevet av Birgit Jenssen, ble lest opp (gjengitt annensteds i dette nr.). Andreas Dyrstad hadde en oversikt over hvor mange fra de forskjellige gårder som var med på evakueringen, og hvor mange av disse som lever i dag. Totalt evakuerte 198 personer og av disse lever 94 i dag.
Flere andre mintes episoder fra den tiden, bl.a. Carla Stjernesund Bjor, Paul Kristiansen og Kari Pedersen. De eldste som var med var nok Jonas og German Gabrielsen. - Men dessverre, grunnet været var det nok en del som ikke kom med.
Mange ønsket å se hvor deres foreldre eller kjære hadde bodd i disse ukene, og de ble gjestfritt innvitert hjem til dem

til s. 7

Ved 100-års minnet for Rosnes og Farestads kvinneforening.
12. september 1971.

Det første som er skrevet om foreningen er etter 50-års festen. Det var Edvarda Gundersen, som da var formann, som mente at nå måtte de skrive ned litt før det ble glemt. Datoen var det ingen som husket. Alle som var med fra starten var borte.
Hun har selv skrevet: Rosnes og Farestad Kvinneforening ble stiftet i 1871 av Susanna Pettersen Rosnes, Hanna Salvesen Farestad og Maren Kristensen Farestad. I begynnelsen ble foreningens møter holdt i private hus, en gang hos hvert medlem, som da var ca. 20 stk. Det var da ingen skolehus, men da dette ble bygd flyttet de med møtene dit. Hvert medlem betalte 2 skilling pr. gang, som senere ble forandret til kr. 1.- pr. år. Og det er det den dag i dag. Møtene ble holdt da, og det gjør de fremdeles, siste mandag i månden. Det som ble opparbeidet var vesentlig undertøy. Og så litt spinning og strikking. Arbeidene ble for det meste kjøpt av medlemmene. Og så var det en basar og litt utlodning en gang i blandt. Foreningen ble stiftet for N.M.S. og N.S.M.
Stifterne måtte til slutt gi opp, men hadde da den glede å se tilbake på et velsignet arbeide. Så ble nytt styre valgt og nå blev det slik at det skulle gå fra gård til gård, 2 år av gangen.
Da krigen brøt ut i 1914 blev det ikke så lett for de som stod i styret. Alt blev fordyret mangedobbelt, og det blev vanskelig både å få kjøpt og solgt.
I 1921 blev det ingen møter holdt før i mars på grunn av en større difteri-epedemi. Kom så sammen Fastelavens-mandag for å ta fatt på ny. Og så feiret de dagen med kaffe og boller.
Og 27. september ble så 50-års jubileet feiret med stor fest. Der var ingen av de første medlemmene i live da. Festen var godt besøkt, rundt 125 voksne mennesker. Nettoinntekten blev kr. 75.00 og årets utbytte kr. 103,75. Årskontingenten kr. 24,00.
Jeg husker fra min barndom at det skulle kjøpes for en viss sum hvert år. Arbeidspengene var fortjenesten. Det var for eks. 1 kr. for å sy en mannfolksskjorte. Og naturligvis måtte de ofte sy den selv. --- Når de begynte å holde arbeidsmøtene i lillesalen, har jeg ikke fått rede på. Men jeg husker at når mandagen kom, var det mange barnevogner på vei til kapellet med symaskinen oppi.
28. september 1946 feiret vi 75-års jubileet. Det var etter en ny verdenskrig, og mange vanskeligheter hadde det vært. Men vi hadde gjort som før, tatt ullsekken på nakken og gått fra dør til dør, til den var helt full - og mer til. Og så blev det på møtene å karde og spinne. Under krigen gikk vi rundt til hverandre. Husker at i Bergsdalen surret 3-4 rokker. Sigrid Gabrielsen leste for oss. Kan nesten ikke skjønne at hun klarte det så vi alle kunne høre. Men gildt hadde vi det. Så skulle garnet hesples, vaskes og farves. Kunne ikke ble så fælt mange arbeider ferdige til utlodningen.
Vi begynner alltid med andakt og sang. Så leser en fra Misjonstidene, mens vi andre strikker og syr. Og i mellom synger vi. Det blir servert kaffe til medbragt niste. Og så blir møtebøssa sendt rundt. Vi slutter med Jesu egen bønn.
Hver sommer har vi en liten utflukt da både smått og stort er med. Og der har vi da en del småting vi lodder ut. Men den store utlodningen har vi om høsten. Da blir det som en fest med masse deilig mat, alt gave, og så kaffe for de store og melk eller saft og vann for de små. --- Har glemt å føye til at Edvarda Gundersen fortalte at i hennes barndom var det en eldre og en yngre forening. Når de hadde fylt 18 år gikk de over i den eldre. Nå har vi barneforeningen. Hvor gammel den er vet ingen. Men der har vi lært, og det gjør de fremdeles, å bruke nål og strikkepinner, før de har lært bokstavene. ---- Vet ikke hvor mange år det nåværende styre har

holdt på, men det er mange. --- Så var det i 1957, da skulle Vesterøy kv.f. feire 80-års jubileet. For oss var det 86 år, men de spurte om vi ikke kunne gå sammen om å stelle til fest. Og slik blev det. Robertha Dyrstad, datter av Susanne Pettersen Rosnes, var blandt oss da. Hun var øyas eldste aktive medlem, 82 år, og hun sang for oss. Og det var hun flink til. Edvarda Gundersen var vår eldste. Nå er de forlengst borte.

Da Enanda og mannen kom hjem fra U.S.A. blev det mest å ha høtene hos henne. De siste årene kunne hun ikke holde verken nål eller strikkepinner, men koke kaffekjelen og holde andakt det kunne hun. Og ellers lyse opp med sitt alltid gode humør. Tror mange av oss sender henne en kjærlig og takkens tanke idag.

Nå går vi rundt til hverandre. I 1963 fikk vi en gledelig nyhet i foreningen. Det var begynt å bli tynt i flokken blandt de eldre. Helse og krefter minket for mange. 6. mars samlet mange av de unge husmødre seg hos Birgit Jenssen. Var de som gjerne ville være med i arbeidet, men ikke kunne komme fra på ettermiddagen. Vi i den eldre foreningen begynner kl. 13.30. Mange hadde små barn eller andre ting som bandt dem til hjemmet. Det ble vedtatt at de unge skulle ha sine møter om kvelden. Da kunne mannfolkene ta fatt og så blev jo de på sin måte med i arbeidet. De går rundt til hverandre på møtene og har ellers andakt og litt opplesning og sang, som vi. Og så broderer og strikker de. Alt går så meget lettere for oss eldre nå. Det er de unge som steller på kjøkkenet i dag, og det er de som steller til de store utlodningene vi har.

På utlodningen samme år talte Sigrid Gabrielsen så alvorlig om å bære stafetten videre, Vi fikk erfart det i dette år. Må vi alle være med i løpet, og føle gleden ved å være med i arbeidet for Guds rikes sak. Vi har en stor arv å bære videre. Og å være trofast på den plass vi er satt. --- Slekt skal følge slekters gang, aldri forstummer tonen fra himlen. --- Takk, takk at også jeg fikk være med. --- Kristi kjærlighet tvinger meg.

Martha Berge.

Dette ble lest opp av Martha Berge ved 100-års jubileet i 1971. Foreningen fyller altså i år 110 år, og vi kan bare gratulere.

Et 40-års minne (fra s. 2)

plass til alle. Det var nydelig vær, så turen ble fin til Dal i Harkmark, og der ble vi dagen ut. Etter 8 uker borte fra hjemmene, fikk vi det gledens bud at vi fikk lov til å komme tilbake til Skjernøya igjen. Så var det å pakke sammen og ta avskjed med folket på stedet. Vi tror de forstod hvor takknemmelige vi var mot dem. De hjalp oss i en vanskelig og fortvilet tid.

Ikke minst dyrene lengtet, det var lett å skjønne da vi tok dem hjem. De løp i firsprang hjem til sine fjøs. Spør om de kjente seg igjen. - Alt hjemme sto som før. Tror ikke det var ødelagt noen ting på disse ukene. Og vi følte nok alle en dyp takknemmelighet over å være hjemme igjen.

Datoen var 8. august.

Når vi tenker på alle de ordrer vi måtte lystre og finne oss i dengang, er det med stor respekt vi husker på dem som er borte nå. Den ro og tålmodighet de tok dette på.

Birgit Jenssen.

De som vil lese mer om evakueringen kan slå opp i Skj.posten nr. 3 og 4 1970, hvor der er en artikkel av Andreas Dyrstad.

Fra s. 4, Turen til Landøy.

som bor der i dag. Ytterst få av dem som bodde på Landøy den gangen, lever i dag. Vi, i 2. generasjon, vil også gjerne rette en takk for den gjestfrihet og omtanke som ble våre foreldre og kjære til del i denne vanskelige tid. Det var en hyggelig og minnerik tur, og vi foreslår at den kan bli gjentatt neste sommer, gjerne i form av en skjærgårdsmesse.

VRAKDYKKING VED SANDØY.

I sommer har det vært stor aktivitet av forskjellig slag her ute. Det har vært en dykkerleir i Fidja til Paul Kristiansen i 3 uker med 16 aktive dykkere. De lå i telt sammen med sine familier, så tilsammen var de ca. 40 stykker. Det var også reist et kjøkken- og spisetelt. Grunnen til denne aktiviteten var et skipsvrak like utenfor Studehåla på Sandøy, på bare 22 m. som to Mandalsdykkere kom over i fjor. Et meget rikt funn, sier Svein Molaug ved Sjøfartsmuseet. Han sier også at så godt bevarte gjenstander fra 1700-tallet hadde han knapt sett før. I løpet av de ukene har dykkerne undersøkt seilkøyen og byssen i forskipet, mens resten av skipet er en gåte, - det finnes ikke spor etter det. Det merkelige med skipsvraket er at det ligger med baugen utover mot havet i den lille bukten på Sandøy. Forskipet, som er nærmere 10 m. bredt, ligger kilt fast i en undersjøisk ur som går på tvers av bukten. Akterskipet skulle være å finne innover i bukten, men der finnes ingen rester overhode. Mandalsdykkerne Roar Salthaug og Tor Midling kom over vraktet helt tilfeldig i aug. i fjor. De mener selv de ikke ville ha funnet det hvis de ikke hadde svømt rett på det. De plukket med seg noen flasker keramikkskår, glass og fliser med bibelske motiver.
Molaug sier videre at da de noe senere kom ned for å sjekke funnet, ble de helt forbauset over størrelsen på trekonstruksjonene. Normalt finner vi ikke noe igjen av trevirket ad et er råtnet bort. Her kunne vi imidlertid studere alt ned til de to lagene med kledning i skroget, som tyder på at skipet var gammelt da det forliste engang tidlig på 1700-tallet. I seilkøyen forut ble det funnet kolosale mengder med tauverk, blokker og seil. Alt usedvanlig godt bevart. Molaug sier selv at han aldri har sett seil som er så gamle hvor man kan se stingene de er sydd med. Hvorfor det er så godt bevart er nok at gjørme og sand har lagt seg over og sammen med fuktigheten beskyttet vraket. Lengere bak i forskipet fant de mursten av en tynn og smal type som tyder på at byssen har ligget der. Vraket inneholder rikelig med kokekar, som på den tiden var av keramikk. Der la man glørne og satte kokekarene, som var utstyrt med tre ben, oppi varmen. Røyk og matlukt forsvant opp gjennom en røkhette, i prinsippet lik den i et moderne kjøkken. Veggene i byssen var, i følge tidens norm, dekorert med fliser med bibelse motiver. Slike fliser ble laget over hele Holland gjennom flere hundre år, så de hjelper ikke til med tidfestningen av skipet. Motivene er malt i blåfiolette farger på hvitt og forestiller Eva som frister Adam, Judas kyss, Arkens stranding på Ararat-fjellet og Absalom som henger etter båret. Av små ting som ble funnet kan nevnes en kinesisk kopp med skål, hvor mønsteret nesten ikke skjemmes av skjellvekst, et krydderhus av dreiet horn med en lenke til å holde på lokket og en trebolle som har vært en mannskapstallerken.

Skipet har vært større enn de vanlige koggene som seilte langs kysten og tok seg turer nedover i Europa. Skipet er beregnet til å ha vært fra 35 til 40 m. langt. Antagelig har det vært et handelsskip, men hittil er det ikke funnet varer som sier at det har vært i handelsfart. Noe uidentifisert tøy og et segl er blitt funnet. Seglet hat et våpenskjold med en krone over, som er Amsterdams byvåpen. Men ennå er det for tidlig å kunne si noe om vraket. Etter sommerens leir bryter opp, vil dykkerklubben i Mandal fortsette å lete etter akterskipet. Det ligger ikke inne i bukten, og uten det blir ikke det øvrige skipet fullstendig. En kan heller ikke si noe om hvilken last skipet førte og hvorfor det forliste akkurat ved Sandøy.

I alt arbeidet ca. 40 mennesker i forbindelse med vraket. De fleste fikk ikke betaling for å jobbe dag etter dag i det dårlige været som har vært i sommer. Interessen hos lokalbefolkningen har vært enorm for dette arbeidet. Hver kveld har fellesteltet i leiren vært fullt av store og små som har hørt på Molaug når han har orientert om dagens funn og sjøfartshistorie fra området. Jeg håper den interessen som kommer for dagen her vil avføde en lokal marinarkeologisk gruppe som kan ta ansvaret for vraket og følge opp undersøkelsene. Forøvrig er det som en gestus til folk på Farestad, som har vært over alle grenser gjestfrie og hjelpsomme, at vi kaller vraket "Farestadvraket", og ikke etter stedet der det strengt tatt er funnet, sier Molaug.

S M Å N Y T T F R A Ø Y A.

St. Hans-aften var også i år ganske fin. Tilstelningene på de forskjellige stedene var vel omtrent som året før. Men allikevel er det et helt fantastisk syn når en står på Skjernøybrua, eller et annet sted med utsikt over Nordfjorden, og ser på alle bålene og båtene. Tallet på båter som er ute og kjører ser ut til bare å øke. Men alt gikk rolig for seg og det ble ikke observert noen "villmannskjøring". ----------

Skjernøydagen, 10. juli, med loppemarked, kakeutlodning, auksjon og fremvisning av Skjernøyrevyen osv. ble en stor suksess, med mye folk og stor kjøpelyst og fremfor alt et strålende sommervær. Det ble solgt kaffe og nystekte vafler, brus, is, nykokte krabber og mye annet. Kakeutlodningen, med 45 kaker, gikk strykende, og auksjonarius, prost Stensager, gjorde en utmerket jobb under auksjonen. Så å si alt ble solgt, fra gamle garn, teiner, ruser osv. til flosshatt og symaskiner. Ja det var et stort utvalg av gamle ting og det er utrolig hva folk har bruk for, fra gamle sykler til separatorer.
Høyeste budene kom på en skrivemaskin fra 1926 som gikk for kr. 340, og en gammel fin flosshatt som gikk for kr. 300.
Alt i alt er vellykket dag hvor folk koste seg i det fine været og hvor Skjernøyfolk kom fra fjern og nær, pluss alle turister og folk fra distriktet.
Vi håper dette kan gjentas en annen gang. Det ble netto ca. kr. 15.000.- som går til å betale ned gjeld etter ombygging på skolen, samt til videre innredning og vedlikehold inne i skolehuset. ----------

Som kjent har flere på Farestad hatt litt dårlige forhold når det gjelder radio og TV. Men om noen måner vil forholdene bedre seg betraktelig. Da vil den nye forsterkeren på Lauvåsen bli tatt i bruk. Masten, som er ca. 45 m. høy, vil ta signalene direkte inn fra hovedomformeren i Lyngdal. Den vil dekke hele Skjernøya og øyene omkring, og fastlandet som Tregde, Eigebrekk, Kige og Omland.
Masten ble fraktet i bil til plassen ved kapellet og så sørget Helikopterservice for å frakte det inn på plass. Det ble gjort på et øyeblikk. Når helikopteret tok av var det så sandspruten sto. Dette er visstnok første gang et helikopter har besøkt Skjernøy, og det vakte en viss oppsikt og samlet en del tilskuere. - Masten og alt utstyret ble fraktet opp med helikopter, men der på stedet ble det bygd for hand. Masten ble heist opp, seksjon for seksjon, og boltet fast. Den er festet i bunnen med en enkelt bolt, men er for øvrig staget av til tre sider i tre forskjellige høyder. Nederste seksjon er stengt og låst med hengelås, slik at ingen skal bli fristet til å forsøke å klatre opp i den. Masten har ennå ikke fått noe rødt varsellys og det tekniske utstyret er ikke montert, men i løpet av året regner de med at stasjonen skal være i drift. ----------

Skjernøymarsjen gikk i år den 30. august i strålende vær. Deltakerantallet kom ned i 425 stk. mot ca. 700 i fjord. Litt skyldes det nok at det kolliderte med andre arrangementer, men ellers er tendensen den samme de fleste steder. Ruten var den samme som i fjord, men til neste år planlegger de å ha hele marsjen ute på selve Skjernøya. Det vil nok sikkert skape større interresse, da det nok er selve øya de tilreisende ønsker å se. ----

Idrettslaget har i sommer også hatt poster ute på de forskjellige holmer i et opplegg som de har kalt skjærgårdstrim. -----
Redningskrysseren "Olav Ringdal Jr." som har fast stasjon her ute, melder om noen leteaksjoner i sommer, vesentlig etter små-båter. Det er alltid noen slike små-uhell, med motorstopp etc. som inntreffer om sommeren. Heldigvis er det ikke meldt om noen større uhell her i vår nærhet. ---------

Den 31/5 var det barnedåp på kapellet. Foreldre: Åse og Helge Bornøy, Farestad. Barnets navn: Kristin. --------

Det var vielse på kapellet den 20/6. Det var Gerd Jacobsen, Rosnes og Harald Ellingsen, Vesterålen som giftet seg. Han jobber på redningsskøyte og hun arbeider på kommunekontoret i Marnardel. Vi gratulærer hjerteligst. -----

Vi vil også gratulære Odd Edgar Berge og Gry Hana, Rødberg som giftet seg 3/7. Odd har vært i Frankrike og utdannet seg til spesialarbeider i oljeindustrien i Nordsjøen. ----------

Vi vil likeledes gratulære Tor Evert Bentsen, Ytre Farestad, som i sommer forlovet seg med Marianne Post fra Mandal. ------

Vi kan også denne gang ønske en ny familie velkommen til øya. Det er Astrid Og Per Erik Jenssen og deres gutt Petter på 5. De har kjøpt huset til John Abrahamsen på Smedbakken, Dyrstad som har flyttet til Imefeltet. --

Også huset til Johan og Bjørg Selvik, Berge er solgt. Dette huset gikk dessverre til sommergjester. Vi synes dette er en trist utvikling, men som det, med de gjeldende regler, er vanskelig å gjøre noe med. ---------

Det var i år bare 2 nye skolebarn fra øya, nemlig: Anne Kathrine Pedersen, Skjernøysund og Simen Kjellin, Dyrstad. ------

4 nye fiskebåter er innkjøpt til øya i den senere tid. Det er båter i størrelsen 24 - 28 fot, 2 i plast og 2 trebåter, moderne utstyrt med instrumenter og kraftblokk for garn. Båter som nye koster fra 100.000 til 160.000 kroner. Even Christensen, Valvik og Trygve Ånensen, Dyrstad har kjøpt hver sin plastbåt som er døpt henholdsvis "Sterny" og "Neptun". Terje Larsen har kjøpt seg trebåt med navn "Blix" mens John og Svein Walvick har bygd seg båt selv. Den har fått navnet "Loppa" og er rigget med snurpenot og dorg. De tre andre er, sammen med Jarl Pedersens "Saragona" med i dorgefisket på Revet.
Even Christensen med "Sterny" drog en dag 2030 kg. makrell på dorg alene. Det er så vidt vi vet, Skjernøyrekord på enmannsbåt og dorg, og armene var nok lange og trøtte den kvelden. ----

Sommeren er på hell, ingen tvil om det. Vi må nok bare innrømme at den skuffet oss stort i år. Vi har som regel hatt en fin periode i mai de siste årene, men ikke i år. Så vi regnet med at selve sommeren ville bli fin. Men både juni og juli ble rene sorgen, kjølig vær med mye regn. Det var faktisk vanskelig nok å få tørk nok til å male hus eller båter. Å få tørket høyet (for dem som driver med det) var et stort problem. En enkel godværsdag hadde vi, men skjelden to sammenhengende fine dager. Men så har da også alt grodd noe enormt i sommer, og hagevanning har vært helt unødvendig. - Alt kommer i rykk og napp ser det ut til, så også med været. August endret billedet fullstendig. Ja det begynte siste uken av juli. August har vært en virkelig fin måned, ja til dels helt fantastisk fint vær. Stille og rolig vær med sol og atter sol. Ja, så mye sol har vi hatt at det er blitt virkelig tørt. Men en tørke nå er på langt nær så ille som midt på sommeren. Vi må bare fryde oss over sol og varme og hamstre så mye D-vitaminer vi kan. Høsten kommer tidsnok med storm og uvær og setter en stopper for turer og utekos. Godværet har fortsatt første uken ut i september. Bjørk og osp gulner, men det er vel mer på grunn av tørken enn at lauvfallstiden virkelig er over oss. Vi håper godværet fortsetter (men noe regn trenger vi jo). Høsten kan bli en virkelig fin opplevelse når været er bra. ----

Vi sier takk for i sommer og ønsker vel møtt når adventslysene tennes i de tusen hjem. ----

---